

تصیمات دادگاهها

تصمیم دیوان کشور بر استواری

در موردی که دیوان جنائی بنا بدرخواست و کیل متهم پیش از گذشتن

مهلت قانونی تشکیل جلسه مقدماتی داده

ماده ۲۰۹ قانون دادرسی جنائی مصوب ۱۳۰۹

نیست زیرا اخطار بمتهم و مهلت مقرر در ماده استنادی اصولاً از حقوق خاصه متهم بشمار می‌رود و چنانچه تخلفی از دستور مقرر بشود تأثیر آن منوط است بایراد متهم بر جریان قبل از ورود به ماهیت دعوی و درایندورد که پس از احضار متهمه برای تعیین و کیل خود او در زیر احضار نامه و کیلی معرفی و در جلسه مقرر بتوکیل انتخابی از طرف خود او مهلت قانونی داده شده و کیل مزبور قبل از تشکیل جلسه رسید که مقدماتی کامل بودن پرونده را بدون داشتن ایراد و اعتراض بدادگاه اعلام داشته و فقط اخطار دادن مهلت بخود متهمه تا جلسه مقدماتی باو نرسیده بوده ها خود داو و کیلش برای رسیده کی در جلسه دادرسی علني حاضر و بدون ایرادی وارد در دفاع از ماهیت قضیه شده تخلف و نقصان مقدماتی مزبور در مرحله فرجامی تاثیری در شکستن حکم نخواهد داشت (۰۰)

کسی بجزه قطع عضو کسی مورد تعقیب دادسرای شهرستان واقع شده و پس از بازجوئی دادستان باستناد ماده ۱۷۲ قانون کیفر ادعائمه بدیوان جنائی تقدیم می‌نماید. دیوان نامیرده پس از رسیده کی بجزه انتسابی رامحرز دانسته و اورا طبق همان ماده بدو سال حبس مجرم محکوم می‌کند. دادستان استان و متهم فرجام خواسته اند و شعبه ۲ دیوان کشور در حکم شماره ۳۱۴۹ مورخ ۱۸/۱۲/۱۴ چنین رای داده است:

(اعتراض دادسرای استان بر حکم فرجام خواسته بخلاصه آنکه (قبل از رسیده اخطار دادگاه بشخص متهمه راجع به مهلت مقرر برای ایرادات قانونی و نقص تحقیقات جلسه مقدماتی تشکیل و قرار کامل بودن پرونده صادر و متهمی بررسید کی و صدور حکم گردیده و این ترتیب مخالف دستور ماده ۲ از مواد مربوط به دادرسی جنائي مصوب مرداد ۱۳۰۹ میباشد) موجب شکستن حکم مزبور

تصمیم دیوان کشور بر شکستن

راجح باینکه دادگاه باه آنکه مبیبع بتصرف مشتری شارط داده شده بوده او را مستحق

استینفانه منافع ندانسته

توقف کرده است و از دادگاه درخواست رفع توقیف و مطالبه خسارت نموده - دادگاه قرار رفع توقیف صادر و نسبت بخسارت چون معلوم نبوده که از کدام یک از خواهند

کسی بدادگاه شهرستان تظلم می نماید که اتو مبیبلی از شخصی خریده و یک نفر بعنوان این که طلبی از فروشنده دارد اتو مبیبل او را پوسیله دادگاه

۱ دیوان کشور در حکم شماره ۵۰۵ مورخ ۱۹/۱۱/۱۹ چنین رای داده است:

«ملخص استدلال دادگاه اینکه سند مدرک پژوهش خوانده بیش از این حاکمی نیست که اتو مبیل بیع شرط بوده و در اینصورت مشارالیه مالک آن نبوده تا استحقاق مطالبه عواید آزاد داشته باشد و این استدلال در صورتی موجه است که عین بیع بتصرف مشتری شارط داده نشود و چون در اینمورد سند مدرکیه حاکمی است از تصرف دادن مدیون اتو مبیل را بپژوهش خوانده و ظاهر است در اینکه عواید هاشین و اگذار بمشارالیه شده بوده که بکار آنداخته واستفاده نماید و این ترتیب مشارالیه استحقاق استیفاء منافع را داشته و میتواند از کسی که موجب ضمیمه منافع شده مطالبه نماید و دادگاه میباشد بادر نظر گرفتن اعتراضاتی که مدعی علیه برخرا بیع و قابل استفاده نبودن اتو مبیل داشته حکم مقضی صادر نماید بنابراین حکم پژوهش خواسته از جهت عدم قمامیت استدلال و نقص در رسیدگی مطابق شق ۲ ماده ۵۹ آئین دادرسی شکسته میشود»

ها مطالبه دارد اظهار نظر نموده — محکوم له داد خواست دیگری داده و مطالبه خسارت وارد از توقيف اتو مبیل و هزینه دادرسی از کسی که در خواست توقيف داده کرده است — دادگاه غیابا خوانده را پیرداخت خسارت محکوم میسازد — محکوم علیه اعتراض کرده و دادگاه (با استناد اینکه مدیون از محکوم علیه اتو مبیل را با تعهد پرداخت قطعی خریداری کرده و محکوم علیه نسبت به باغی از بها اذادخواست تامین داده و پس از تامین محکوم له بادعای هالکیت بمحض سند خیاری و معامله قطعی معترض شده و چون دلیلی بر علم محکوم علیه از معامله این دونفر ابراز نشده) محکوم علیه رامسئول خسارت ندانسته و حکم کسیخته میشود و مستائف علیه محکوم ببیحقی میگرد — دادگاه استان نسبت بکرا بر محل توقيف و منع در آمد اتو مبیل از لاحظ اینکه اتو مبیل بیع شرط بوده و مشتری شارط مالک نبوده است حکم را استوار میکند و نسبت بخسارت دادرسی حکم به محکومیت مستائف میدهد — بر اثر فرجام خواهی محکوم علیه شعبه

اصنیم دیوان کشور برو شکستن

راجع باینکه دیوانجنائی در هورد متهمی که بیش از ۱۸ سال داشته قرار عدم صلاحیت داده ماده ۳۷ قانون کیفر و ماده ۴۰ آئین دادرسی کیفری

باتهام متهمه صلاحیت داشته و امتناع آن دادگاه از رسیدگی بعنوان صلاحیت دادگاه جنحه بیمورد بوده) وارد است زیرا با اینکه بر حسب دعوای دادستان سن متهم متتجاوز از ۱۸ سال معرفی شده و با ملاحظه ماده ۴۰۸ آئین دادرسی کیفری بر هر تقدیر رسیدگی باتهام او میباشد در دادگاه جنائی بعمل آید گرچه در پایان دادرسی معلوم شود که سن متهمه در موقع ارتکاب عمل انتسابی کمتر از ۱۸ سال تمام بوده است بنا بر این قرار فرجام خواسته مخالف اصول محسوب و بموجب ماده ۴۳۰ آئین دادرسی مزبور باتفاق آراء شکسته میشود...)

زنی باتهام سقط چنین مورد تعقیب داد سرای شهرستان واقع شده و ادعای نامه بدویانجنائی تقدیم میگردد دیوان نامبرده (با استناد اینکه متهمه در بازجویی های مقدماتی سن خود را ۱۵ ساله گفته و شناسنامه او هم مشعر است و درنظر دادگاه نیز قیافه او همین حکایت را دارد) سن او در حین توجه اتهام کمتر از ۱۸ تشنیخیص داده و قرار عدم صلاحیت صادر میکند — دادستان استان فرجام خواسته و شعبه (۲) دیوان کشور پس از رسیدگی در حکم شماره ۴۰۵ مورخ ۱۹/۱۱/۱۹ چنین رای داده است: «اعتراض دادستان استان برقرار فرجام خواسته نتیجه آنکه (در هر حال دادگاه جنائی برای رسیدگی

تصمیم دیوان کشور بر شکستن

در مورد دیگه وقت رسیدگی پژوهشی بشخص متهم اعلام نشده

ماده ۴۵۲ آئین دادرسی کیفری

متهمی بتصویر حکم شده بوسیله احضارنامه اعلام وقت مزبور بشخص پژوهش خواه مقرر شده ولی برک احضاریه که بایستی طبق قواعد احضار در امور حقوقی رفشار شود تبلیغ نشده و مأمور ابلاغ در روی آن احضاریه فقط ابلاغ آنرا بمنزلی که محل اقامت پژوهش خواه در تهران معرفی شده بوده قید کرده بدون اینکه چگونگی تبلیغ را در آن قید کرده باشد در صورتیکه بر حسب قواعد احضار در امور حقوقی ابلاغ احضارنامه وقتی که بشخص احضار شده همکن نباشد باید طبق دستوریکه در آئین دادرسی حقوق مقرر است (از قبیل دادن به کسان طرف وغیره) بنحو مخصوص بعمل آیدو چگونگی ابلاغ هم مورد تصدیق مأمور واقع شود؛ ابلاغ نامه قابل ترقیب اثر قانونی باشد و چون در اینمورد رعایت هر ائم مزبور نشده و عدم رعایت آن از امور مؤثر در شکستن بشمار مبرو دلذا از اینجهت (قطع نظر از ورود یا عدم ورود اعتراضات دیگر و کیل فر جام خواه راجع باصل قضیه) حکم فر جام خواسته مخالف اصول محض و بموجب ماده ۴۳۰ آئین دادرسی کیفری با تفاوت آراء شکسته میشود»

کسی با تهم صدور چند فقره چك بدوف محل مورد تعقیب دادرسای شهرستان واقع شده و دادستان شهرستان با تطبیق با مواد ۲۳۸ و ۲۳۹ مکرر قانون کیفر ادعانامه بدادگاه جنحه تقدیم می کند دادگاه جنحه غیاباً او را بششهه حبس تأدیبی و مبلغی کیفر نقدی محکوم میکند و در رسیدگی حضوری نیز حکم استوار میشود - و کیل متهم و دادستان شهرستان پژوهش خواسته اند دیوان کیفر (جانشین دادگاه استان) حکم را گسیخته و متهم بششهه حبس و مبلغ کمتری کیفر نقدی محکوم میکردد - بر اثر فر جام خواهی و کیل محکوم علیه شعبه (۲) دیوان کشور در حکم شماره ۴۴ مورخ ۱۹ اردی ۱۹ چنین رای داده است :

«یک فقره از اعتراضات و کیل فر جام خواه دایر باینکه در تبلیغ اظهارنامه رسیدگی پژوهشی به پژوهش خواه رعایت مقرر از قانونی نشده نتیجه وارد است چه طبق ماده ۴۵۲ آئین دادرسی کیفری اعلام وقت رسیدگی پژوهشی بشخص پژوهش خواه لازم است و بدیهی است اعلام هم بایستی مطابق مقرر از راجعه به تبلیغ احضار نامه بعمل آید و در این موضوع بر حسب دلالت برگهای مربوط برای رسیدگی پژوهش در آخرین جاسمه که

تصمیم دیوان کشور بر شکستن

در مورد دیگه دادگاه دعوی اعتراض بنت کسی را واژده

ماده ۱۶ قانون ثبت و ماده ۳۵ قانون مدنی

بپلاک شماره ۵ فرعی قریه ای اعتراض نموده - دادگاه پس از رسیدگی مالکیت خواهانرا نسبت بقسمتی از خواسته محرز دیده و تصرفات فعلی شوهر (خوانده) را

کسی در دادگاه بخش بر درخواست ثبت زن و شوهری نسبت بسدهانک مشاع یک قطعه زمین و باغچه متصل بان بپلاک شماره ۱ فرعی و شدنهانک قطعه زمین

در شرح دادخواست بوجه دعوی در قسمت مورد تقاضای زوج بزوجه و در قسمت دیگر بالعکس موجب بطلان و رد دعوی نمیشود و از طرف شوهرهم در مرحله بدروی ایراد عدم توجه دعوی نشده و بلکه در ماهیت دعوی دفاع نموده است بنابراین قرار صادر از دادگاه استان بمحور د و مخدوش بود و با تفاوت آراء بمحب ماده ۵۶۲ خانواده آئین دادرسی مدنی شکسته میشود و تأثیرات نسبت بزنان چون مطلعین محل با گواهی بمالکیت فرجام خواه تصرفات شوهر را در هر دو قطعه غصبی دانسته اند و چون فرجام خواه اورا بمناسبت زوجیت در شش دانک مورد اعتراض متصرف معرفی کرده و باین فرض مشارالیه در قسمت مربوط بزنان جانشین او محسوب میشود لذا لازم بوده است که دادگاه با توجه باین نکته گواهی گواهان محلی و سایر دلایل معارض را در نظر قرار دهد و چون دادگاه بدون توجه باین امر با استناد اینکه گواهان هیچیایی بغاصلیت زن گواهی نداده اند اعتراض فرجام خواه را نسبت بمشارالیه باطل دانسته و دادگاه استان هم بدون توجه و رسیدگی حکم بدروی را استوار نموده است اما حکم موژد شکایت فرجامی با تفاوت آراء به موجب ماده فوق الذکر شکسته میشود»

قانونی ندانسته و درخواست ثبت اورا نسبت بپلاک فرعی شماره ۵ قریه محکوم به بطلان مینماید و نسبت بزن (خوانده دیگر) از لحاظ اینکه در هیچیک از مدارک نامی از مشارالیها برده نشده و گواهان هم بر غاصبیت ید او گواهی نداده از آن گذشته متصرف هم نمیباشد دعوی خواهان را وامیز ند - طرفین از محکومیت خود پژوهش خواسته اند - دادگاه شهرستان نسبت بشکایت خوانده محکوم علیه (از لحاظ اینکه پژوهش خواه یک نسخه از اعلان ثبت ابراز داشته که در شماره ۵ فرعی درخواست کفنه ثبت شش دانک یک قطعه زمین زن او قید شده) صدور حکم بر محکومیت اورا نسبت بشش دانک هزبور بیموقوع دانسته و پس از گسیختن حکم دعوی پژوهش خوانده را واژه و نسبت بقسمت دیگر حکم استوار میشود - بر اثر فرجام خواهی محکوم علیه شعبه (۳) دیوان کشور در حکم شماره ۲۱ مورخ ۱۹ آری ۱۹۷۱ چنین رای داده است «اولاً راجع بقرار عدم توجه دعوی چون فرجام خواه بثبت شش دانک زمین پلاک شماره ۵ و ۳ دانک پلاک شماره ۱ با عطف نظر باگهی آنها اعتراض نموده و خوانده و زوجه اش را طرف دعوی قرار داده که هر دو درخواست کفنه ثبت بوده اند لذا مجرد اشتباه معقرض